

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
P R I M L J E N O

09.-03.-2018

poštom — neposredno
u..... primj. priloga
pristolba

47-H-1138/17-2206
30 Pž-566/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvestiteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u postupku izvanredne uprave nad dužnikom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima d.d., OIB 05937759187, Zagreb, Trg Dražena Petrovića 3, i njegovim ovisnim i povezanim društvima, odlučujući o žalbi vjerovnika AJINOMOTO EUROLYSINE SAS, 153 RUE DE COURCELLES, 75017 Pariz, Francuska, kojeg zastupa punomoćnik Marko Praljak, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marko Praljak & Marin Svić iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017 od 27. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Ajinomoto Eurolysine SAS, 153 Rue de Courcelles, 75017 Pariz, Francuska, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017 od 27. studenog 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je kao nepravovremena prijava tražbine vjerovnika Ajinomoto Eurolysine SAS, 153 Rue de Courcelles, 75017 Pariz, Francuska, prema društvu Agrokor-Trgovina d.o.o., Zagreb, Trg Dražena Petrovića 3, OIB 40715974731, u iznosu od 524.577,05 kn, podnesena izvanrednom povjereniku 7. kolovoza 2017.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Ajinomoto Eurolysine SAS, 153 Rue de Courcelles, 75017 Pariz, Francuska, navodeći da je pobija iz svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi u bitnome navodi da je prijavu tražbine podnio 17. svibnja 2017. putem elektroničke pošte radniku dužnika Vesni Ajduk nakon što ga je ista pozvala na dostavu prijave tražbine, da se ta njegova prijava tražbine ima smatrati pravovremenom i urednom od strane izvanrednog povjerenika jer je u to vrijeme izvanredni povjerenik već preuzeo prava i obveze nadležnog tijela dužnika sukladno odredbi čl. 12. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, pa da se ima smatrati i da svi radnici dužnika u okviru svojih radnih mjesta vrše radnje po nalogima izvanrednog povjerenika, da se njegova prijava tražbine podnesena 7. kolovoza 2017. također ne može smatrati nepravovremenom jer je posljednje rješenje kojim je dopunjena točka I. rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave doneseno 13. srpnja

2017., da bi stoga rok za prijavu njegove tražbine bio 19. rujna 2017., a ne 19. lipnja 2017., da je postupak izvanredne uprave insolventijski postupak s obzirom na to da je pokrenut prema čl. 4. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, koji članak se izrijeком poziva na Stečajni zakon te s obzirom na odredbu čl. 8. tog Zakona kojom je propisano da se u postupku izvanredne uprave na odgovarajući način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj, da se time upućuje na primjenu Uredbe EZ 9 broj 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o insolventijskim postupcima, da je vjerovnik pravna osoba sa sjedištem u Francuskoj te da je iz tog razloga trebalo primijeniti navedenu Uredbu, da vjerovnik nije bio sukladno čl. 40. i čl. 42. st. 1. Uredbe obaviješten o svojim obvezama u ovom insolventijskom postupku te da stoga nije imao mogućnost na primjeren način u tom postupku sudjelovati, kao i da iz isprava priloženih podnesku od 7. kolovoza 2017. proizlazi da je njegova tražbina nesporna. Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbama čl. 381. i 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) i s čl. 8. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17; dalje: ZPIU), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Ovaj sud nije našao da bi u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja niti u pobijanom rješenju bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prvostupanjski sud je za svoja činjenična i materijalno-pravna utvrđenja, na temelju kojih je donio pobijano rješenje, dao jasne razloge, koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud.

Odredbom čl. 25. st. 1. ZPIU-a propisano je da rješenje o otvaranju postupka izvanredne uprave, uz ostalo, osobito mora sadržavati poziv vjerovnicima da izvanrednom povjereniku u roku od 60 dana od dana objave tog rješenja u skladu s pravilima Stečajnog zakona o prijavi tražbina prijave svoje tražbine. Dakle, prijava tražbine podnosi se isključivo izvanrednom povjereniku u skladu s pravilima Stečajnog zakona o prijavi tražbina. Okolnost da su nakon donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave osobe ovlaštene za zastupanje ovisnih i povezanih društava dužnika u razdoblju prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave i dalje ovlaštene zastupati povezana i ovisna društva dužnika sukladno važećim propisima, osim ako nije drugačije određeno (čl. 13. st. 1. ZPIU-a), te da su u ime i za račun povezanog i/ili ovisnog društva ovlaštene poduzimati isključivo radnje koje su potrebne za redovno obavljanje poslovne djelatnosti (čl. 13. st. 4. ZPIU-a), nisu od utjecaja na obvezu vjerovnika da svoje tražbine prijave izvanrednom povjereniku. Odredbama čl. 257. st. 1. i 2. SZ-a propisan je sadržaj prijave tražbine koja se podnosi izvanrednom povjereniku. Stoga se prijepiska izvršena 17. svibnja 2017. putem elektroničke pošte između predstavnika žalitelja i radnika dužnikovog povezanog i/ili ovisnog društva

Agrokor-Trgovina d.o.o., Vesne Ajduk, ne može smatrati pravovremenom i urednom prijavom tražbine izvršenom izvanrednom povjereniku, kako to neosnovano ukazuje žalitelj.

S obzirom na to da je rješenjem prvostupanjskog suda od 10. travnja 2017. otvoren postupak izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor d.d., Zagreb, i nad dužnikovim povezanim i/ili ovisnim društvima naznačenim u tom rješenju, među ostalim i nad društvom Agrokor-Trgovina d.o.o., prema kojem žalitelj ima tražbinu te da su tim rješenjem pozvani vjerovnici dužnika i njegovih povezanih i/ili ovisnih društava naznačenih u rješenju, da u roku od 60 dana izvanrednom povjereniku prijave svoje tražbine sukladno odredbama Stečajnog zakona, pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da je žalitelju rok od 60 dana za prijavu tražbine prema društvu Agrokor-Trgovina d.o.o. istekao 19. lipnja 2017. Stoga su protivno žalbenim navodima, na navedeni rok u kojem je žalitelj bio dužan izvršiti prijavu tražbine prema društvu Agrokor-Trgovina d.o.o., bez ikakvog utjecaja dopunska rješenja prvostupanjskog suda od 21. travnja 2017., 5. srpnja 2017. i 13. srpnja 2017. S tim u vezi pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je žaliteljeva prijava tražbine od 7. kolovoza 2017. podnesena nakon proteka zakonskog roka za njezino podnošenje te da je stoga nepravovremena.

Odredbom čl. 3. st. 1. ZPIU-a propisano je da se mjera izvanredne uprave za trgovačka društva od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku provodi u posebnom postupku uređenom odredbama tog Zakona. Stoga okolnost da se prema odredbi čl. 4. st. 1. ZPIU-a taj postupak primjenjuje na dužnika i sva njegova ovisna i povezana društva ako je utvrđeno postojanje bilo kojeg od stečajnih razloga u smislu čl. 5. SZ-a ili predstečajnog razloga iz čl. 4. SZ-a u odnosu na dužnika te da se prema čl. 8. ZPIU-a, u tom postupku, ako nije drugačije određeno, na odgovarajući način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj, ne čini navedeni poseban postupak insolventijskim postupkom, kako to neosnovano navodi žalitelj.

S tim u vezi neosnovan je i žalbeni navod da je s obzirom na činjenicu da se radi o insolventijskom postupku i na činjenicu da je vjerovnik pravna osoba sa sjedištem u Francuskoj u odnosu na žalitelja trebalo primijeniti odredbe Uredbe Vijeća (EZ) broj 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku („Službeni list Europske unije“ broj 160 od 30. lipnja 2000.), koja je izmijenjena Provedbenom Uredbom Vijeća (EU) broj 210/2010 od 25. veljače 2010. o izmjeni popisa stečajnih postupaka, postupaka likvidacije i stečajnih upravitelja u Prilogima A, B i C Uredbi (EZ) br. 1346 o stečajnom postupku i kodificiranju Priloga A, B i C toj Uredbi („Službeni list Europske unije“ broj 65 od 13. ožujka 2010.) i Uredbom Vijeća (EU) broj 57/2013 od 13. svibnja 2013. („Službeni list Europske unije“ broj 158 od 10. lipnja 2013.) u odnosu na Republiku Hrvatsku (nastavno: Uredba).

Naime, odredbom čl. 1. st. 1. navedene Uredbe propisano je da se ona primjenjuje na cjelokupni stečajni postupak koji ima za posljedicu djelomičnu ili potpunu prodaju imovine dužnika i imenovanje stečajnog upravitelja, izuzev stečajnih postupaka koji se tiču osiguravajućih poduzeća, kreditnih institucija, investicijskih poduzeća koja pružaju usluge koje uključuju raspolaganje s novcem ili vrijednosnicama trećih strana te poduzeća za zajednička ulaganja, time da se u Republici Hrvatskoj ta Uredba primjenjuje isključivo na stečajni postupak.

Slijedom navedenog, vjerovnik svojim žalbenim navodima nije doveo u osnovanu sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 14. veljače 2018.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. E. B. 1496/140